

Maria, en livsberättelse

av Åsa Hagberg
Artos 2014, 170 sidor.
Danskt band, 170 kr.

”**M**aria, ett liv som rörde sig genom de två stora omöjligheter som är grunden i vårt evangelium: Guds människoblivande och evighetens öppna port. Hon gör berättelsen hel.” Så skriver Åsa Hagberg i inledningen till sin bok *Maria, en livsberättelse*. Det är ett friskt grepp att utan överdriven polemik eller politisering utgrunda och lära känna vem Maria är – hon som är både helt och fullt människa som vi och Guds Moder. Författaren lever i en dialog med Maria, skriver ner sina egna frågor och funderingar, söker sig fram genom Skriftens svar, men avstår finkänsligt från att försöka formulera Marias svar. Så är det förvisso inte alltid i texter eller meditationer över Maria. Resultatet då blir oftast mycket subjektivt och pinsamt banalt.

Här får vi i stället följa författaren i hennes frågor till Maria, i hennes sökande och i hennes utforskande av vad evangelierna och andra bibelböcker berättar för oss och hur det vi finner kan vägleda oss i våra egna liv i dag.

Hagberg har valt att

vandra ett gott stycke väg tillsammans med Maria, Guds Moder. Då blir det ju inte enbart genom de stora skeendena vi får följa henne – Herrens bebådelse, födelse, lidande, död och uppståndelse – där hennes roll är som tydligast, utan också i vardagslivets enskildheter.

Att upptäcka hur många beröringspunkter det finns mellan Marias livsväg och vår är välgörande. Ett liv helt i tro och av tro – det är den väg även vi är kallade att gå. Där visar författaren hur Maria kan få vara den person som gått före oss och sagt sitt hela JA till Gud i livets alla faser: i bävan inför kallelsen, rakt igenom frågor och fruktan, i tillit och överlåtelse, genom de många fördolda åren i Nasaret och de sista händelserika, dramatiska skeendena.

Bibelnoterna som Hagberg listat på de sista sidorna i boken gör det enkelt för läsaren att själv gå tillbaka till och göra sig mer förtrogen med de bibeltexter, ur Gamla respektive Nya testamentet, på vilka hon grundat sina reflektioner i de olika kapitlen.

Lepilogen till sin bok

skriver Åsa Hagberg: ”Det går inte att efterlikna din resa, Maria, men jag är tacksam för de steg vi ändå kunnat gå tillsammans.

Dina få ord säger oss mycket, ditt liv ännu mer. Ibland kan jag märka en rädsla, att om vi närmar oss dig kommer Jesus att bli mindre viktig. Nu kan jag säga att jag är säker på det motsatta.

Om jag vill komma närmare Jesus är det minst farliga jag kan göra att fördjupa mig i ditt liv, därför att du låter mig se honom.”

Ja, maria församlar inte till sig själv utan till honom. I fri ödmjukhet bejakar hon Guds vilja och plan. Det tror jag Åsa Hagberg med sin bok också vill inspirera oss att göra, hur skiftande våra livsberättelser än är.

Syster Anna OSB

52 | pilgrim 1 2015